

[Edvard Sørensen.]

fra Venstre —, og han tilføjede: Købmændene skal foretage Indkøb og fordele Varerne til Befolkningen, det skal hverken Staten eller Varedirektoratet.

Det er ogsaa mindst lige saa stærkt som det, man hævdede fra Venstres Side under Valgkampen. Yderligere blev det udtalt, at Indgrebene over for Erhvervslivet skulde afskaffes i hurtigst muligt Tempo — heller ikke der kan der være nogen Uenighed.

Hvad Skatterne angaar, hævdede den konservative Kandidat, at de skulde lægges saadan, at de ikke forhindrede Produktion og Beskæftigelse — nøjagtigt paa Linie med det, som Regeringen udtaler i sit Program.

Og kommer vi endelig til det Spørgsmaal, som der — og med Rette — tales meget om, og som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu ogsaa talte om, nemlig det sydslesvigske Spørgsmaal, ja, saa hævdede denne konservative Kandidat, at i dette Spørgsmaal stod han helt og fuldt paa Linie med de Anskuelse, jeg havde fremsat, og de Anskuelse, jeg havde fremsat, var i Overensstemmelse med det, som vi havde udtalt forud for Valget.

Naar man ser paa alt dette, burde Konsekvensen være fuld Tilslutning fra konservativ Side til Regeringens Politik, en Politik, der ligger paa samme Linie som de Udtalelser og Programmerklæringer, der er fremsat fra konservativ Side, og jeg vil haabe, at en saadan Tilslutning ogsaa i stærkere og stærkere Grad vil komme, efterhaanden som Arbejdet skrider fremad. Det havde været ønskeligt, om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller havde givet lidt stærkere Tilslutning, havde gjort sin Tilslutning lidt mere ubetinget, end man havde Indtryk af gennem den Tale, og end man har Indtryk af indtil i Dag.

Og ser vi paa et andet stort Oppositionspartis Stilling, nemlig Socialdemokratiets, saa har man det Indtryk gennem den Tid, der er gaaet, at Socialdemokratiet fører en Overbudspolitik uden at tage ret stærkt Hensyn til, om det er sagligt og finansielt forsvarligt. Man har Indtryk af, at man fra socialdemokratisk Side egentlig godt vilde ind i et sagligt Samarbejde med Regeringen, men Socialdemokraternes paniske Frygt for Kommunisterne forhindrer dem i at gaa ind i et saadant Arbejde.

Man har Indtrykket af, at hver Gang Kommunisterne byder, drejer det sig om for Socialdemokratiet at byde lige saa højt og helst i mere.

I det politiske Arbejde, vi staar over for, har Regeringen sit Ansvar, som den maa

tage, men Oppositionen har ogsaa sit store Ansvar for, at den Politik, der skal føres her i Landet, kan føres paa forsvarlig Maade. Det er mit Haab, at der maa blive et frugtbringende Samarbejde mellem Regeringen og Rigsdagens Partier, saa at en Lovgivning til Gavn for vort Lands sunde Trivsel kan blive gennemført i de kommende Maaneder.

Christmas Møller: Baade de Bemærkninger, som den højtærede Statsminister fremsatte, og ogsaa nu de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen fremsatte, kunde jo, koblet sammen med andre politiske Bemærkninger, i høj Grad give Anledning til at gøre nogle Betragtninger gældende over for den højtærede Regering. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen stillede det Spørgsmaal, hvor vi vilde give vor Støtte til Regeringen, og syntes, at denne Støtte skulde være mere indgaaende, end den var. Der staar i „Morgenbladet“ for i Aftes et Interview med den højtærede Statsminister — jeg beder om Tilladelse til enkelte Citater her og senere —, i hvilket Statsministeren siger i Anledning af Spørgsmaalet om den kommunale Valgretsaldet og om den Stilling, man vil indtage hertil:

„Det er for saa vidt periferisk i den Forstand, at det afgørende burde være at faa Erhvervslivet i Gang igen og søge de økonomiske Forhold tilrettelagt saadan, at vi kan begynde at arbejde os opad paa ny.“

Jeg synes virkelig, man har Lov at spørge den højtærede Statsminister, hvor de Punkter er, paa hvilke man fra Rigsdagens Side — jeg skal for saa vidt holde mig til mit eget Parti — har modarbejdet den højtærede Regering. Den højtærede Minister siger senere:

„De andre Partier vil bruge en Nedsættelse af den kommunale Valgret som Murbrækker for en Forfatningsændring“ — og senere:

„Sandheden er altsaa den, at der ikke er Tale om et Alders-Problem til Valgene, men om hele den politiske Situation.“

Jeg maa have Lov at sige til den højtærede Statsminister, at det er dog en ganske ualmindelig og hurtig Træthed, der gør sig gældende hos Statsministeren. Jeg beder den højtærede Statsminister om her fra Tingets Talerstol at dokumentere, hvor Regeringen er blevet modarbejdet i de 14 Dage—3 Uger, i hvilke den har virket her i Rigsdagen. Hvis vi skal se paa de Sager, som er blevet gennemført i Dag, saa er For-